

De stoere actrice & het juffershondje

15 juli 2008 | Interview

Staat actrice Mirjam de Rooij bekend als een stoere tante, haar trouwe volgeling George is niet vies van een beetje divagedrag. “Hij is toch een fragiel hondje, een beetje een tutje dat gauw piept van ‘au’ en ‘niet doen’.

Met vlinderhondje George (11) op haar hielen opent Mirjam de Rooij (44) de deur van haar grote herenhuis in Amsterdam. Bij het grote publiek is ze zestien jaar geleden bekend geworden met haar rol van schurkenliefje Trix Gerritse in oersoap *Goede Tijden, Slechte tijden*, maar sindsdien heeft ze niet stil gezeten. *Het Bittere Kruid, De Flat, Baantjer, De Daltons, Ernstige Delicten, Misery*. Net als manlief Victor Löw, bekend van onder meer *Lek, Spangen, Voetbalvrouwen* en *We gaan nog niet haar huis*, duikt ze op in allerlei televisieseries, films en theaterstukken. Maar de rol van Trix in *GTST*, dat is en blijft degene die haar nog steeds elke dag achtervolgt. “Vind ik alleen maar leuk hoor, dat mensen me nog steeds herkennen als Trix,” lacht ze terwijl ze koffie inschenkt. “Ik was destijds net van de toneelschool af en *GTST* was mijn eerste echte klus. Op de toneelschool keken ze enorm neer op soaps, terwijl ik het juist een uitdaging vond...” Alsof ze nooit anders doet dan interviews geven, babbelt Mirjam er vanaf het eerste moment lustig op los. Over de massahysterie rondom *GTST*, haar zoontje Gilliam die na een zware periode van IVF zes jaar geleden werd geboren en natuurlijk George, haar geliefde hondje George met z’n koninklijke uitstraling.

“Zijn officiële rasnaam is epagneul nain continental papillon, een heel oud ras. Marie Antoinette, die van de Franse Revolutie, had heel veel vlinderhondjes. Toen ze de guillotine opging, zaten al die hondjes nog onder haar rok. Luguber hè?” Ze vervolgt dat George een ‘heel clownachtig hondje is dat iedereen aan het lachen maakt’. “Ik neem hem overal mee naartoe, hij is een beetje mijn derde been. Onlangs speelde hij zelfs mee in de serie *Willemspark* waarin ik de rol had van nouveau riche-mama. De regisseuse zag George tijdens een rolbespreking en zei direct: ‘Geweldig, hij moet ook in de serie worden geschreven!’”

Dus wordt de hele familie op straat herkend? Lachend: “Ja, eigenlijk wel. Victor krijgt op dit moment door de serie *We gaan nog niet naar huis* heel veel reacties, samen stonden we afgelopen seizoen op de planken met het toneelstuk *Misery* en George wordt herkend door zijn rol, een hóófdrol, in *Willemspark*. Ten tijde van *GTST* wist ik niet zo goed hoe ik met al die aandacht om moest gaan, vond ik het intimiderend dat er fans voor mijn deur stonden en gillende mensen. Nu weet ik: het hoort er gewoon bij. En vind ik het alleen maar leuk en grappig.”

George ziet er een beetje uit als een juffershondje, terwijl jij een heel stoere vrouw lijkt. Hoe zit dat? “Tsja, het is een beetje een diva-achtig hondje, terwijl ik vaker niet dan wel een diva ben. Ik houd ook heel erg van stoere, grote honden, maar dat gaat gewoon niet samen met mijn beroep. Daarom besloot ik elf jaar geleden te gaan voor een kleiner hondje. Niet lang na dat besluit zag ik in een hondenblaadje een foto van een vlinderhondje en dacht ik: dit is echt zo’n klein wolfje, een soort Herder in het miniatuur. Perfect omdat ik ‘m overal mee naartoe wilde nemen. Eenmaal bij een fokker van vlinderhondjes kwam George direct op zijn grote platvoeten naar me toegelopen. Heel statig en doelgericht. Dit is hem, wist ik gelijk.”

Heeft de liefde voor honden er altijd in gezeten? “Ik ben opgegroeid met een boxer, Gijsje. Heel idyllisch, aan het strand in Renesse. Destijds was het nog heel verlaten daar, maar met Gijsje aan mijn zijde voelde ik me heel fijn en veilig. Hij sliep ook altijd bij me. Daarna is er een hele tijd geen hond meer geweest, maar de wens bleef wel.”

Is George puur en alleen jouw hondje of ook een beetje van Victor? “Van mij, absoluut. Victor heeft helemaal niks met honden of dieren in het algemeen. Het initiatief om George te halen, kwam ook enkel en alleen van mij. Maar Victor zegt wel vaak dat hij heel veel leert van George. De rust die hij uitstraalt, het vertrouwen dat dieren geven, het niet-denken van dieren. Victor heeft daar wel een soort studie van gemaakt en inmiddels houdt hij heel veel van George. Ze praten af en toe zelfs met elkaar.”

Pardon? Victor en George prátén met elkaar? “Ja, George is een heel gek hondje, haha. Ik weet dat je honden niet te veel menselijke eigenschappen moet toebedelen, maar George springt soms op de bank en begint dan echt een soort van mee te praten met ons. Victor, ik en Gilliam praten heel erg veel met elkaar en dat imiteert George dan door bepaalde klanken uit te stoten. Victor vindt dat zo leuk dat hij vervolgens terug gaat praten tegen George.”

Wie heeft de naam George eigenlijk bedacht? “Victor en ik samen. We wilden een grote naam voor een klein hondje. Een soort butlerachtige naam. Op hetzelfde moment kwam er bij ons allebei de naam ‘George’ uit. Dat hebben we wel vaker, dat we allebei precies hetzelfde denken.”

Hoe lang zijn Victor en jij eigenlijk al samen? “Oh jee, dat is typisch zo’n vraag waar Victor het antwoord op weet en ik niet. Sinds 1998 of zo? Wacht, ik bel ‘m wel even... Victor, in welk jaar hebben wij elkaar ontmoet, wanneer was dat ook alweer? Oh, 1992. Dank je wel, dat was het.”

Was het net als bij George liefde op het eerste gezicht? “Nou, niet direct. Ik kwam Victor voor het eerst tegen tijdens het Filmfestival in Utrecht toen ik net een vrij heftige liefdesrelatie had verbroken met een ook wel heftige man. Een vriendin van me wees me op Victor als zijnde echt een man voor mij. Maar ik zag hem heel druk praten en gebaren en dacht: nee hè, niet weer zo’n man. Omdat mijn vriendin zo aandrong, heb ik hem wel gedag gezegd en een biertje aangeboden, verder gebeurde er niets. Stomtoevallig kwam ik hem de volgende dag weer tegen in café De Smoeshaan in Amsterdam. Ik zag hem zitten, riep iets en daarna zijn we min of meer gaan samenwonen.” Lachend: “Het ging allemaal heel snel.”

Waar blijft George als jij en Victor allebei aan het werk zijn? “Hij gaat altijd met me mee. Dat is nooit een probleem, hij is zo klein. Tijdens de opvoeringen van *Misery* zat hij elke avond achter de schermen. Als hij gewoon thuis moet blijven, vindt hij dat trouwens ook best. Maar ik vind het gezelliger om hem mee te nemen. George houdt ook echt van theaters. Hij wordt er heel vrolijk van en vindt het geweldig om nieuwe mensen te ontmoeten. Het is een heel sociaal, zelfverzekerd, lief, grappig, trouw en zacht hondje.”

Dat is een hele rij positieve eigenschappen! Is hij ook nog goed opgevoed? “Toen ik hem net had, heb ik een puppycursus met hem gedaan. Dat deed hij hartstikke goed. Kunstjes doen, een beetje dansen, George heeft zo’n beetje alles wel gedaan. Op een gegeven moment had ik daar alleen geen tijd meer voor, want toen kregen we een kind en kwam George tijdelijk op de tweede plaats. Dat was wel even zwaar voor hem.”

Hoe uitte zich dat? “Hij was vooral heel erg zielig. Ik had het druk met de baby, Victor was heel veel aan het werken. Dat was even afzien voor George. Maar toen ik eenmaal met de baby naar buiten kon, kwam dat vanzelf weer goed. Niet dat Gilliam en George hartsvrienden zijn geworden, want George is en blijft mijn hondje. Ik let er ook altijd goed op dat Gilliam niet te hard met George dolt. Hij is toch een fragiel hondje, een beetje een tutje. Hij piept gauw van ‘au’ en ‘niet doen’. Ik heb Gilliam beloofd dat als George er niet meer is, er wellicht een groter type hond mag komen.”

Is de band tussen jou en George door de jaren heen veranderd? “De band tussen ons is steeds sterker geworden. We weten zo ontzettend goed van elkaar wie we zijn en wat we aan elkaar hebben. George is ook iets rustiger geworden, dat vind ik wel fijn. Vroeger kon hij heel actief en aanwezig zijn, nu kan hij ook gewoon lekker liggen.”

Klopt het cliché dat hondjes op hun baasjes gaan lijken en andersom? “God, dat vind ik moeilijk. Ik hoop het niet, haha. De dameshondjeskant van George is zeker één kant van me, maar het is absoluut niet mijn hele persoonlijkheid. Als je mijn persoonlijkheid zou moeten weerspiegelen in een hond, dan zouden dat een heleboel verschillende honden moeten zijn.”

Wie is Mirjam de Rooij?

Mirjam de Rooij werd op 27 september 1963 geboren in Zierikzee. Ze brak landelijk door met de rol van Trix Gerritse in *Goede Tijden, Slechte Tijden*. Daarna speelde ze in de film *Het Bittere Kruid* en series als *Baantjer*, *De Daltons*, *Ernstige Delicten en Willemspark*. Afgelopen jaar stond ze samen met man Victor Löw op de planken met de Stephen King-bewerking *Misery*. Samen hebben Victor en Mirjam een zootje Gilliam van zes.